

Сонце і небо

Ганна Чубач

Пам'яті Григора Тютюнника

Сонце і небо — для радості.
Світ цей — для щастя людини.
Осені хмурості,
Весен принадності —
Все нам навіки єдине.
Все нам даровано,
Все — для любові,
Все поспішає назватися.
В кожному слові
Звуки шовкові —
Тільки умій дослухатися!
Листя — міняється...
Сльози — втираються...
Страшно хвилину прогавити.
Довге життя нам
Хутко минається —
Смертю його не поправити.
Тихі слова — не для розмови.
Сумніви віри не зрушили.
Серце — лише для любові.
Ми і страждати примусили.